

fik noget med denne Sag at gøre. Saaledes er det Tilfældet i Skotland f. Eks., hvor ganske private Foreninger, ganske private Pengeinstitutter kunne laane Penge ud til Fiskere til Anbringelse i Fiskerfartøjer blot mod den Garanti, der ligger i, at Fartøj og Redskab til enhver Tid holdes fuldt assureret. Noget lignende maa vi kunne komme til herhjemme, der maatte sikkert fra Ministeriets Side kunne findes en Form, hvorefter dette Forhold kunde ordnes heldigere og bedre, end Tilfældet er nu. Det er muligt, at vi kunne komme frem ad den Vej, det ærede Medlem for Bornholm (Blem) nævnede, at man burde oprette en Kreditforening til Ordning af denne Sag; men jeg tror ikke, at det kommer fra Fiskerne selv, Regeringen maa der tage Initiativet for at hjælpe Fiskerne i Gang med at faa en saadan Forening oprettet. Saa længe det nemlig gaar med Ydelsen af disse Laan, som det gaar, tror jeg ikke, Sagen faar den Betydning, som den kunde faa for Fiskeriets Fremme; og saa paa det Omraade mener jeg, at vor Lovgivning hemmer Fiskeriet i Stedet for at fremme det. Jeg skal blot udtale Haabet om, at de Udtalelser, der fra saa mange Sider under Finanslovbehandlingen ere faldne om denne Sag, maa bevirke, at vor Regering meget energisk tager fat paa at ordne Forholdene og indrette dem saaledes, at de virkelig blive til Gavn for Fiskeriet. Ligesom det ærede Medlem for Bornholm mener jeg, at en af de Ting, der absolut maa gøres, er at faa de stedlige Fiskerforeninger mere i Forgrunden. Man maa ikke i saa høj Grad, som Tilfældet er nu, ignorere disse. Fiskerne maa efter min Mening opfordres til at lede deres egne Sager, saaledes at de, som Tilfældet er i Landboforeningerne, selv komme til at raade for, hvorledes Sagerne skulle ordnes. Det maatte med lidt god Villie kunne lade sig gøre, og det vilde sikkert være meget heldigt, om Fiskerne selv komme til at tage lidt fat paa at ordne disse Sager. Der skal jo nu forhaabentlig snart for Rigsdagen forelægges en Fiskerilov. Jeg vil da blot haabe, at man ved denne Lov saa vidt gørligt tager Hensyn til de Udtalelser, der her ere faldne, saa at vi kunne faa fremlagt en Lov, der tager Sigte paa Fremgang for vort Fiskeri og ikke saaledes som den i Øjeblikket eksisterende væsentlig tager Sigte paa at hemme det.

Jeg skal derefter tillade mig at omtale nogle lokale Fiskerispørgsmaal. Der er fra Fiskerne paa Samsø klaget meget

over den Maade, hvorpaa Transporten af Fisk foregaar saavel fra Samsø pr. Dampskib, som naar Fiskerne selv sejle til Kalundborg med Fisk for at faa den befordret med Jernbane. Der klages over, at det forenede Dampskibsselskab forlanger, at Fiskerne skulle møde 1 Time, eller hvor længe det nu er, forinden Dampskibet gaar, for overhovedet at faa Fisken med. Men dernæst forlanger det forenede Dampskibsselskab, at Fiskerne selv skulle være behjælpelige med at bringe Fisken om Bord, ellers vil man ikke tage den med. Det er naturligvis meget uheldigt, idet Fiskerne spillede ikke saa ganske faa Timer af deres undertiden meget kostbare Tid ved at vente ved Koldby Kaas paa Dampskibet og derefter være behjælpelige med at bringe Fisken om Bord. Det burde være saaledes, at de kun skulde bringe Fisken til Stedet og aflevere den til den Mand, der jo maa være ansat ved Havnen, saa kunde de tage ud igen eller sejle hjem og gøre deres Redskaber i Stand til en ny Fart. Det forenede Dampskibsselskab faar jo Subvention til den Route, hvor Samsø anløbes, og jeg mener derfor, at der fra Statens Side maatte kunne gøres noget for at faa de Forhold, Fiskerne der klage over, forbedrede; og jeg vil haabe, den højtærede Landbrugsminister vil tage under Overvejelse, om der ikke fra hans Side kunde gøres noget til, at denne Transport af Fisk fra Samsø kan komme til at foregaa under heldigere Forhold, end det nu er Tilfældet.

Den anden Anke, man har rejst mod Statsbanerne, gaar ud paa, at man paa Kalundborg Jernbanestation forlanger, at Fisk, der skal forsendes med første Morgentog til København, skal være indleveret paa Kalundborg Jernbanestation Aftenen før. Nu ere Fiskerne undertiden til langt ud paa Eftermiddagen ude for at fange Fisken, og saa maa de sejle i deres Baade til Kalundborg, idet der jo ikke gaar Dampskibe før næste Eftermiddag, men undertiden kunne Vindforhold og andet være dem saaledes imod, at de først naa ind til Kalundborg henad Morgenstunden, saa de ikke kunne naa at faa afleveret Fisken før en halv Time eller saa, inden Taget gaar. De have saa en Masse Kvaler med at faa Fisken med, og de have haft forskellige Ulemper og Tab, fordi Fisken ikke er kommen frem i rette Tid. Der klages særlig over Forsendelsen af Rejer. Der er nemlig i Jernbanens Anordning den Bestemmelse, at Rejer høre til Skaldyr, og Skaldyr regnes nok ikke til abso-